

Mateja Pintar, igralka namiznega tenisa

Mateja Pintar je že v osnovni šoli pokazala velik interes in talent za šport, saj se je že pri enajstih letih pridružila škofjeloškemu rokometnemu klubu Jelovica. Osvojila je naslov osnovnošolske državne prvakinja, malo pred 15. letom pa se je med vzponom na Lubnik poškodovala in postala je paraplegik.

Kot gimnazijka je nadaljevala svojo športno pot in potem, ko se je med rehabilitacijo preizkusila v več športih, je resneje začela trenirati namizni tenis ter postala članica škofjeloškega namiznoteniškega kluba.

Kot nadarjena za šport se je Mateja že maja 2002 reprezentanco udeležila prvega mednarodnega turnirja za invalide in v konkurenci posameznic napredovala do polfinala.

Prvi odmevnejši rezultat je dosegla v naslednji sezoni, ko je bila na evropskem prvenstvu med posameznicami tretja, ekipno pa prva, s čimer je izpolnila tudi normo za nastop na paraolimpijskih igrah v Atenah.

Mateja je sicer leta 2004 zaključila gimnazijo kot zlata maturantka, nato pa septembra 2004 poskrbela za velik športni uspeh v Atenah, saj je z zmago s 3 : 1 nad Francozinjo Stephanie Mariage postala paraolimpijska prvakinja. Zlati olimpijski kolajni iz Aten so sledili drugi uspehi na evropskih, svetovnih prvenstvih in tudi prihodnjih olimpijskih igrah. V tem obdobju je začela tudi nizati odlične rezultate v dvojici z Andrejo Dolinar, saj sta zmagali na evropskih prvenstvih 2003 in 2007, bili tretji leta 2005, 2009 in 2011, tretje mesto pa sta osvojili tudi na svetovnem prvenstvu 2010.

Mateja je leta 2008 na olimpijskih igrah v Pekingu dosegla 3. mesto.

Čez štiri leta je nastopila na olimpijskih igrah v Londonu, na katerih se ji je uspelo prebiti do četrtfinala.

V skrbi za ohranitev zdravja je Mateja leta 2015 zaključila tekmovalno kariero v namiznem tenisu, sicer pa kot rekreativka ostala športu zvesta.

Mateja Pintar je prejela naziv najboljše slovenske športnice med invalidi. Leta 2004 je postala častna Slovenka leta po izboru bralcev časnika Nedeljski dnevnik, leta 2005 pa dobitnica Bloudkove plakete.

Marjan Luževič, 2017